

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2020 r. na posiedzeniu bez udziału stron,
w sprawie M. L.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 2 marca 2020 r., sygn. akt IV Ka (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w B. z dnia 27 sierpnia 2019 r., sygn. akt III K (...),
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnąć.

UZASADNIENIE

M. L. został skazany prawomocnie na bezwzględną karę pozbawienia wolności za czyn z art. 178a § 1 k.k. i art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. W kasacji wniesionej od wyroku Sądu odwoławczego obrońca skazanego zarzucił naruszenie art. 37b k.k. w zw. z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. poprzez błędną ich wykładnię polegającą na nieprawidłowym wyłączeniu stosowania art. 37b k.k. w przedmiotowej kwalifikacji prawnej, a w istocie jego niezastosowanie i nierozważenie wymierzenia kary mieszanej. Nadto obrońca wniósł o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku „do czasu rozpoznania przedmiotowej kasacji z uwagi na istotne zagadnienie prawne wymagające dokonania prawidłowej wykładni relacji przepisów art. 37b k.k. wobec przestępstw z art. 177 § 2 k.k., art. 178a § 1 k.k. oraz art. 178 § 1 k.k. W ocenie obrońcy w przedmiotowej sprawie istnieje możliwość wymierzenia skazanemu kary przy zastosowaniu regulacji z art. 37b k.k.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wniosek złożony przez obrońcę skazanego nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż powołana przesłanka nie przekonuje o konieczności zastosowania instytucji z art. 532 k.p.k. w kontekście wymogów określających możliwości zastosowania wstrzymania wykonania orzeczenia.

Należy podkreślić, że instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero w istocie wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (*zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2014 r., sygn. akt II KK 361/13, LEX nr 1427396*). W niniejszej sprawie nie wykazano, że skazany rzeczywiście poniósłby takie poważne, nieodwracalne następstwa. Wypada zwrócić uwagę, iż przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów. Samo powołanie się na treść zarzutów jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy nie może automatycznie przesądzać o tym, że *prima facie* zarzuty podniesione w kasacji wskazują na tak poważne błędy w kontroli apelacyjnej, że zachodzi wysokie prawdopodobieństwo wymierzenia skazanemu znacznie łagodniejszej kary o charakterze mieszanym. Jakkolwiek oczywiście nie można w przyszłości wykluczyć możliwości takiego rozstrzygnięcia, to jednak na obecnym etapie postępowania zdecydowanie przedwczesne jest takie twierdzenie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

